

in orde is en goed, om alles te doden wat ze maar bereiken kunnen en mogen. Dat is ook vooral waar voor diegenen, die elk jaar een sommetje betalen voor een jachtakte, en dan vinden dat ze daarmee een »grootte zaak« dienen en een groote daad hebben volbracht!! Dit is een vreeselijke geestesdwaling, die ethisch totaal horribel is. Hoe is het toch te verdedigen, dat zooals b.v. in Amerika elk z.g.n. »jachtdier« en heel vele ook »niet jachtdieren« jaarlijks staan tegenover een leger van twee- en een half miljoen goedgewapende mannen met jachtakte, allen begeerig om te doden, en er op uit om een som te verdienen die hun jaarlijksche uitgave aan geweren, ammunitie etc. weer goed kan maken!! Maar bij die twee en een half miljoen Amerikaansche jagers, zegt de schrijver, komen dan nog bovendien duizenden ervaren opspoorders, duizenden paarden, duizenden honden, honderden automobielen en duizenden veldkijkers die als even zoo vele levende vijanden voor de dieren zijn te beschouwen, daar al die voorwerpen en menschen bedreigers niet alleen, maar vernielers van hun waardevolle levens worden. Bij dit formidabele aantal zijn niet eens gerekend de wetteloze jagers en schieters!! En allen zijn slechts met één gedachte bezield: alles te doden wat ze maar kunnen machtig worden! En niemand denkt er zelfs over na, of een wet die zoiets toestaat goed, moreel, is. O neen! ieder denkt: »al is die wet eigenlijk slecht, het is mijn recht om er alle partij van te trekken, ik behoef geen geweten te hebben, en ook geen kennis van de natuur, als de wet er mij niet toe verplicht«. Voorwaar een mooie moraal! en met inachtneming van de kleinere verhoudingen van Nederland, is bij ons toch alles net even erg, òók wat de zienswijze der jagers aangaat.

Dordrecht.

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.

Ranzig vet. — Tegen het gebruik van voederhoutjes is wel eens het bezwaar geopperd, dat het vet ranzig wordt. Sinds eenige jaren heb ik zulke houtjes aangebracht om vogels te lokken, waarmee ik zeer goede resultaten verkregen heb. Voornamelijk zijn er meesjes op af gekomen, doch ook wel vinken, die beslag legden op één houtje, waarmee ze de meesjes steeds op een afstand wisten te houden. Van ranzig worden van het vet is m. i. geen sprake, omdat alles binnen 14 dagen werd verorberd. Zelfs in April, als reeds veel voedsel op het land gevonden wordt, pikken zij nog druk uit de houtjes.

Amsterdam.

U. L. N.

Ooievaars. — Naar aanleiding van de vraag om waarneming van ooievaars op te geven, kan ik het volgende mededeelen:

Het ooievaarsnest aan het Abcoudermeer is op het oogenblik weer bevolkt. Het nest tusschen het Kaljfe en Ouder-Amstel, dat verleden jaar in gebruik was, is thans verlaten. Ook bericht ik u, dat de reigerkolonie bij Weesper-Karspel, aan het Gein, evenals vorige jaren weder bevolkt is.

Amsterdam.

U. L. N.

Waarom doen die spreeuwen dat? — Ik lees zoo juist uw stuk over de Kastanjes en daarin treft mij bijzonder de pluklust der spreeuwen. Reeds jaren heb ik grootbloemige violen vroeg in bloei, daar ik mij liefst het geheele jaar in de prachtkleuren verlustig. Ik kan u verzekeren dat de eerste steeds door de spreeuwen afgeplukt en in hun nest worden gedragen. Zoodra de jongen er zijn laten deze vlijtige dieren de bloemen met rust. Ik heb dit beschouwd als een lust tot nestversiering, weet echter niet of ik het bij het rechte eind heb.

Groenlo.

Mevr. RÜMELINGH.

Wit Longenkruid. — Hierbij deel ik u mede, dat een jongmensch in de bosschen onder Zevenaar zuiver wit longenkruid (*Pulmonaria offic.*) gevonden heeft; een krachtig plantje ervan heeft bij mij in den tuin gebloeid, door hem voor mij meegebracht.

Arnhem.

J. L. MARIS.

Geen Tafeleend. — In 't laatste nummer van »D. L. N.« hebt u een stukje uit mijn brief opgenomen, waar o. a. in voorkwam: »Ik heb een eend gevonden (hoogstwaarschijnlijk tafeleend) enz. Ik ben nu tot de conclusie gekomen, dat 't onmogelijk een tafeleend kan zijn. 1o. Was 't dons niet donker, maar wit. 2o. de kleuren stemden heelemaal overeen met die van 't mannetje, terwijl 't mannetje niet broedt bij de eenden. 3o. broedt de tafeleend op zeer vochtige plaatsen en verbergt daar zijn nest heel goed. 4o. broedt de tafeleend veel later in 't jaar; deze zat al te broeden op omstreeks 10 April. We zullen dus maar hopen, dat 't wel een zeldzame eend en veronderstellen dat 't een weggelooopen boereneend is. Dat zal nog 't beste zijn.

Noordwijk.

JAN VERWEY.